

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliarvm Omnium Generalium Et Provincialium Collectio Regia

Ab anno MCXVIII. ad annum MCLXXIX.

Parisiis, 1644

Epistola III. Callisti Papae II. Ad Canonicos Viennenses. Antiqua Viennensis
ecclesiae priuilegia confirmat.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15588

Antiqua Viennensis ecclesiæ priuilegia confirmat.

Callistus episcopus seruus seruorum Dei dilectis filiis Petro decano, & canonicis siue clericis Viennensis ecclesiæ, tam præsentibus quam futuris, in perpetuum.

ETSI ecclesiarum omnium cura nobis ex apostolicæ sedis administratione immineat, Viennensi tamen specialius conuenit caritatis studio prouidere. Ipsa enim primum, disponente Deo, sollicitudini nostræ commissa est, & ad eius regimen nos episcopalis gratiam consecrationis accepimus. Ex communis igitur & singularis dilectionis debito incitati, matrem uestram, filii in Christo carissimi, sanctam Viennensem ecclesiam diligere, honorare, & beati Petri patrocinio decreuimus confouere. Omnem itaque dignitatem, & munitionem, ac liberalitatem, quam vel per authentica prædecessorum nostrorum Siluestri, Nicolai, Leonis, Gregorii & ceterorum Romanorum pontificum priuilegia, vel per imperatorum, regum, principum & ceterorum fidelium largitionem concessam obtinet, nos quoque, auctore Deo, concedimus & præsentis priuilegii pagina confirmamus: Vt uidelicet super septem prouincias primatum obtineat: super ipsam Viennensem, super Bituricam, Burdigalam, Auxitanam, quæ Nouempopulitana dicitur, super Narbonam, Aquensem, & Ebredunensem: & in eis Viennensis archiepiscopus Romani pontificis uices agat, synodales conuentus indicat, & negotia ecclesiastica iuste canonicè definiat. Porro illa sex opida vel ciuitates, Gratianopolis uidelicet, Valentia, Dia, Alba, Viuarium, Geneua, Maurienna, in eius tamquam in proprii metropolitani obedientia & subiectione permaneant. Tarantasiensis autem archiepiscopus, licet aliquibus habeatur ex apostolicæ sedis liberalitate prælatus, Viennensi archiepiscopo tamquam primati suo subiectus obediat. Sane in Salmoracensi archidiaconia consecrationes, vel ordina-

nes, & quidquid ad pontificale officium pertinet, Viennensis ecclesia præter alicuius inquietationem seu diminutionem habeat. Abbatia quoque sancti Petri foris portam Viennæ sita, & intra eandem urbem abbatia sancti Andreae, vna monachorum, altera sanctimonialium, abbatia sancti Theuderii, & abbatia sanctæ Mariæ de Bonaualle, quæ, præstante Deo, nostris sumptibus & nostris est fundata laboribus, in iam sæpeditæ Viennensis ecclesiæ iure ac subiectione persistant. In ipsa etiam Romanensi ecclesia, quamuis Romanæ se faciat libertatis, visis tamen prædecessorum nostrorum priuilegiis, & imperatorum præceptis, tam in sæcularibus, quam in regularibus clericis & canonicis inibi ordinatis vel ordinandis, pontifices Viennenses omnem habere decernimus potestatem. Similiter in ecclesia beati Donati, & beati Valerii, & in ecclesia beati Petri de Campania, & beatæ Mariæ de Anno-niaco. Castra præterea quæ per nos recuperata sunt vel acquisita, scilicet Pompeiacum, Sasserlum, & castrum de Malaualle, Viennensi ecclesiæ in perpetuum confirmamus. Cœmeterium vero quod dominus prædecessor noster sanctæ memoriæ Paschalis papa circa beati Mauriti ecclesiam consecrauit, liberum esse sancimus, vt eorum qui illic sepeliri deliberauerint & deuotioni & extremæ voluntati, nisi forte excommunicati sunt, nullus obsistat; saluo nimirum propriæ iure parochiæ. Ad hæc, pro ampliori Viennensis ecclesiæ dilectione, ante Viennensem archiepiscopum per prouinciam suam Crucem deferri concedimus; & Viennensem ecclesiam alicui subiacere legato, nisi cardinali, vel alii de Romana prouincia, qui a Romani pontificis latere dirigitur, prohibemus. Porro in ecclesiis quas in Viennensi episcopatu post assumptum apostolicæ sedis ministerium consecrauimus, Viennensis archiepiscopus eandem quam habuerat ante interdicens ac ordinandi habeat potestatem. Sane intra claustrum ambitum, vbi clericorum mansiones continentur, nullus omnino laicorum deinceps habeat mansionem, aut assultum, vel rapinam facere, seu corporalem cuiuslibet audeat iniuriam irrogare. Si qua igitur in futurum ecclesiastica sæcularisve persona, hanc nostræ confirmationis vel concessionis paginam sciens, contra eam

temere venire tentauerit, secundo, tertiove communita, si non satisfactione congrua emendauerit, potestatis honorisque dignitate careat, reamque se diuino iudicio existere de perpetrata iniquitate cognoscat, & a sacratissimo corpore ac sanguine Dei & Domini nostri Redemptoris Iesu Christi aliena fiat, atque in extremo examine districtæ ultioni subiaceat. Cunctis autem eidem ecclesiæ iusta seruantibus sit pax Domini nostri Iesu Christi; quatenus & hic fructum bonæ actionis sentiant, & apud districtum iudicem præmia aternæ pacis inueniant. Amen, Amen. Ego Callistus catholicæ ecclesiæ episcopus. Datum Valentia v. Kalendas Martii, indictione decimatertia, incarnationis dominicæ anno MCXX. pontificatus autem domini Callisti II. papæ anno secundo.

EPISTOLA IV.

CALLISTI PAPÆ II.

AD EPISCOPOS ET CLERVM GALLIÆ.

De Burdino antipapa capto, &c.

QVIA dereliquit, &c. *Extat deinceps inter præambulares Concilii Lateranensis I.*

EPISTOLA V.

CALLISTI PAPÆ II.

AD HENRICVM IMPERATOREM.

Illum ob factam inuestituræ ecclesiasticæ restitutionem, & pacem cum ecclesia initam, laudat.

OMNIPOTENTI Deo, &c. *Extat deinceps inter præambulares Concilii Lateranensis I.*

EPISTOLA VI.

CALLISTI PAPÆ II.

AD PELAGIVM BRACARENSEM EPISCOPVM.

De priuilegiis eiusdem ecclesiæ.

BRACARENSEM metropolim insignem quondam fuisse, atque inter Hispaniarum regna multis & dignitatis & glo-